

una nació que li falta molt per estar al nivell de las nacions educadas; d' una nació que desconeix lo respecte á la autoritat y envers del proxím ¿s' en pot esperar res de bó?

Avuy que tant y tant se parla de regeneració nacional y ningú sab per ahont devém comensarla, crech jo que hauriam de ferho, primer en las cosas petites, y aixís nos trovarém després ab mes aptitud pera lograrla en las grans.

DOMINGO MOLINA.

CARTA OBERTA

A N' EN

PERE MASPONS Y CAMARASA

Molt me plau, la endresa que 'm fas de la teva sentida poesia. Si jo no tinch estre poétich, sens dupte per ser nascut en las afraus del Pirineu, ahont sols hi germina 'l cactus esgroguehit, fuetejat pel torp, qu' apiloca la congesta: tinch esprit per juir conmocións sortidas del teu resonador animich, ahont si armonisan, las dolsas finesas d' un esprit enlayrat, ab las guspiras intelctivas del teu organisme, bressat dins d' una llar de pau, y entre las mils flayres de la terra vallesana.

Jo, desde 'l cel ponent de la meva existencia, veig al nen que al llevant se aixeca, pels enfilalls de llum que llensa cap al zenit del seu esser.

Puja, puja y labora afanyós y sense parar, que 'l tictac del segon, sinteja ab velocitat esferehidora, lo espay del temps infinit: y si un jorn l' espectre lluminós del teu goig y ventura, es ratllat per lo auch de la enveja, enlayrat mes, que la seva baba verinosa á dalt may hi arriba, pus retorna sempre el fons del innoble agent que la genera.

Si lo treball es lo camp de la senyera catalana, fés que la teva labor poética, sigui un dels punts lluminosos que l' engarlandint.

DIONÍS PUIG SOLER.

Granollers 7 de Agost de 1904.

A LA JUNTA DELS BRUNIQUERS

Volguts confreres: Avui qu' arreu s' escampa lo crit politic d' opresors i oprimits, en que 's viu en plé segle de combat per deslliurar al proxím, quin crit ofega tote veu altre que no sie aquesta arcaique y retròguede pa-

raula representante de baixes pasions, no estarà de més ¡cá té d' está! que destorvant la vostre olimpica indiferencia dediqui aquestes ratllas ben ó mal fetas, ab aixó no ni hi fico, (le nom fait pas le chose) per fer-vos veurer que á mes de politique podriau fer quelque mes en benefici no ja sols de la democracie (paraula qu' are vesteix molt) sino de las clases totes ¡al fi som germans!

No hi ha pas cap dupte que lo que vos proposo hi trovareu mes empentas que no pas en l' organisació de qualsevol altre societat, que será un camí *sembrat* de pedres qu' el principi en lloc d' agraiments ó reconeixements, sols desenganys forts rebereu, d' aquells desenganys qu' á si un l' hi fan duptar de si es redimible l' humanitat, qu' es provable qu' aquest obrer no s' ovri pas fins que 'l nostre poble (Aristo y democracia) reconeguín en vosaltres els apostols d' una sante cause, no 'n tich pas cap clase de dupte. ¿Per ventura no mataren á n' en Colón qu' avui revindiquém? ¿Es qué en Fulton va veurer el seu barco com atrexit s' obria pas entre las *pérfidas onas*? Per altre part vosaltres entrenats com esteu á que una societat arrelli mes siguent *politique* ab doble motiu heu de tindre confiança de fundar una dependencia ben independent de 'ls Bruniquers que 's dediqués á secundar per tots los medis possibles la campanya antituberculosa qu' á nosaltres á 'ls catalans nos cap l' honre d' haver fundat, i que tante acceptació i agradablement es viste i ajudade per republicans, carlins, catalanistes, etc., á tot arreu ahont han portat aquet estol d' altruistas son alé purificador en be de l' humanitat bona i dolenta.

Feu higiene, fometeu entre 'l poble que 'n valtres te son esdevindre los mes rudimentaris pro bons concells i coneixements sobre d' aquesta malaltia plaga de l' humanitat, ensenyeuli les mides previsoras, formeu una societat en la que tothom pugui deixar hi 'l diner que aixís bonament vulgui, organiseu una campanya activisime 'n mitings, assembleas, periodics, funcions, etc., fent qu' arrivi fins á n' els mes desvolguts los científics coneixements que no han pogut adquirir, uns per ingratitud social, altres perque no han volgut, i 'l nom de 'n Bruniquer sino era ja suficient l' apellido per honrarlo ab aixó es farà immortal i vosaltres al vindicar-lo s' honreu á si mateixos.

Teniu la paraule.

T. CAMPS.

